

§ 17.

Úhrady z tuzemských účtů cizozemců do ciziny dovoleny jsou jen se svolením Bankovního úřadu.

§ 18.

Opatřování cizozemských valut a pohledávek prodejem československých korun v cizině dovoleno jest jen se svolením Bankovního úřadu.

§ 19.

Osobám nebo firmám v cizozemsku usadlým smí býti v jednotlivém případě poskytnut nebo prodloužen úvěr přes 5000 Kč jen se svolením ministerstva financí.

Ministerstvo financí může zmocnit Bankovní úřad, aby samostatně povoloval jednotlivé obchodní úvěry až do výše 5.000.000 Kč.

Cizozemským společnostem nebo firmám, které mají v Československé republice obchodní nebo průmyslové provozovny, smí po zmocnění Bankovního úřadu oprávněně banky, ústavy nebo firmy (§ 2) povolovati úvěr nutný k provozu těchto tuzemských odboček bez jakéhokoliv dalšího dovolení.

Výjimečné oprávnění Bankovního úřadu.

§ 20.

Bankovní úřad jest povinen odvedenou mu exportní valutu (§ 6) oprávněným bankám, ústavům a firmám k účelům v tomto nařízení vytknutým na Pražské burse prodati.

Výjimečně smí jí použiti:

- a) k vyrovnání závazků od Československé devisové ústředny převzatých;
- b) pro účely státu a státních ústavů;
- c) k regulaci devisního trhu;
- d) Bankovní úřad smí se schválením ministerstva financí jednotlivým výrobcům neb jejich sdružením, požádati-li o to, přiděliti přímo cizí valutu k nákupu surovin z ciziny potřebnou.

Také v těchto jednotlivých případech jest postupovati způsobem v § 5 naznačeným.

Bankovní úřad ministerstva financí má právo požadovati od bank, ústavů a firem cizozemská platidla a převzítí je za běžný denní střední kurs Pražské burzy.

Trestní ustanovení.

§ 21.

Kdo jedná proti zákazu vývozu, obsaženému v §§ 13 a 16 tohoto nařízení, trestá se dle důchodkového trestního zákona. Vedle zákonného trestu buď vždy vysloveno také propadnutí hodnot tvořících předmět trestného činu.

Přestupky všech jiných ustanovení tohoto nařízení, jmenovitě pokutní obchody cizozemskými platidly, takové obchody zaměstnanců bank na vlastní vrub aneb obejití tohoto nařízení zneužitím poštovní dopravy stíhají politické úřady — pokud nestíhají se přísněji dle jiných předpisů — vězením až do 6 měsíců a pokutou až do 20.000 Kč.

Kromě toho budiž vždy také vysloveno propadnutí předmětů trestného činu. Trest vězení nesmí se přeměnit v peněžitou pokutu.

Stejnému trestu podléhá, kdo se dopustí pokusu přestupku tohoto nařízení politickými úřady trestaného, kdo k takovému přestupku ponouká nebo při něm spolupůsobí.

Čtvrtinu hodnoty předmětů za propadlé prohlášených obdrží odměnou osoby, jež se zasloužily udáním neb dopadením důchodkové závady.

§ 22.

Ministerstvo financí může úřadům k vydávání povolení k dovozu neb vývozu oprávněným naříditi, aby dovozcům nebo vývozcům, kteří povinností nedostojí, další vývozní a dovozní povolení (ověření) vůbec aneb po určitou dobu nevydávaly.

Provedení.

§ 23.

Provedení tohoto nařízení ukládá se ministru financí, který ustanoví též den, kdy toto nařízení nabude účinnosti.

Tímto dnem pozbude platnosti nařízení ze dne 30. ledna 1919, č. 47 Sb. z. a n.

Švehla v. r., v zastoupení min. předsedy.

Sonnág v. r.
Dr. Veselý v. r.
Habrman v. r.
Staněk v. r.
Klofáč v. r.

Prášek v. r.
Dr. Winter v. r.
Dr. Heidler v. r.
Dr. Franke v. r.
Hampl v. r.

Houdek v. r.

Čís. 645.

Nařízení vlády republiky Československé ze dne 28. listopadu 1919

o úpravě dovozu a vývozu.

Na základě zákona ze dne 24. července 1917, č. 307 ř. z., a uher. zák. čl. LXIII z r. 1912 a L z r. 1914, jakož i zákona ze dne 28. října 1918, č. 11 Sb. z. a n., nařizuje se toto:

§ 1.

Následujícími ustanoveními, platnými pro celou oblast Československé republiky, ruší se nařízení ministra obchodu, průmyslu a živností ze dne 22. listopadu 1918, č. 43 Sb. z. a n., a ze dne 5. února 1919, č. 61 Sb. z. a n., o zřízení Československé vývozní a dovozní komise a mění se nařízení vlády republiky Československé ze dne 26. února 1919, č. 100 Sb. z. a n., o dovozních a vývozních syndikátech, jakož i nařízení vlády republiky Československé ze dne 2. dubna 1919, č. 171 Sb. z. a n., o zřízení Kontrolního a kompenzačního úřadu pro mezinárodní obchod.

§ 2.

Místo Československé vývozní a dovozní komise zřizuje se Komise pro zahraniční obchod.

Orgány Komise pro zahraniční obchod jsou odbornický sbor se svými pododbory, předsednictvo a správní výbor.

Správní výbor tvoří zástupci těchto ministerstev: obchodu, financí, Národní Obrany, zahraničních záležitostí, vnitra, zásobování lidu, veřejných prací, zemědělství, železnic, pošt a telegrafů, sociální péče, spravedlnosti a zdravotnictví, zástupce Bankovního úřadu ministerstva financí, dále všichni členové předsednictva Komise pro zahraniční obchod. Správnímu výboru předsedá zástupce ministerstva obchodu.

Do odbornického sboru vysílají své zástupce zemědělské, průmyslové a živnostenské, obchodní a dělnické korporace a ústavy, zastupující všeobecné zájmy těchto stavů. Tyto korporace určuje správní výbor. Zástupce jejich jmenuje ministerstvo obchodu na základě návrhů těmito korporacemi a ústavami předložených. Odbornický sbor navrhuje správnímu výboru zřízení pododborů a volí též jejich členy ze svého středu. Počet členů pododborů a volbu předsedů a místopředsedů jejich schvaluje správní výbor. Za členy pododborů přiřadí lze se souhlasem správního výboru i odborné úředníky a experty. Předsedům pododborů (§ 4) přísluší právo účasti i hlasování v odbornickém sboru.

Předsednictvo komise jmenuje ministerstvo obchodu borouc zřetel na zastoupení všech zájmových skupin.

§ 3.

Do působnosti Komise pro zahraniční obchod náleží:

1. Dávati na zvláštních vzorcích povolení k vývozu a dovozu, po případě (na základě zvláštních pokynů neb nařízení) průvozu zboží všeho druhu a ověřovati na předepsaných vzorcích ohlášení vývozu a dovozu v případech, kde předchozí povolení není třeba. (§ 10).

Toto právo může být s určitými omezeními přeneseno na místní expositury Komise pro zahraniční obchod, jichž místní i věcnou příslušnost vymezi správní výbor, při čemž dlužno bráti zřetel zejména také k potřebám pohraničního obchodu.

Z kompetence Komise pro zahraniční obchod jest vyňat:

- a) dovoz, průvoz, i vývoz předmětů státních monopolů, k nimž uděluje povolení ministerstvo financí;
- b) dovoz a vývoz uhlí a koksů, jež povoluje jménem Komise pro zahraniční obchod ministerstvo veřejných prací v dohodě s ministerstvem obchodu a financí na základě nařízení ze dne 4. prosince 1918, č. 70 Sb. z. a n.;
- c) vývoz a dovoz cukru, cukrového a řepového syru, umělého medu, kandysového cukru, cukrovinek, čokolády, řepy čerstvé i sušené, řepné moučky a řepového semene, řízků a kaší, jež povoluje Československá komise cukerní na základě nařízení ze dne 23. září 1919, č. 519 Sb. z. a n.;
- d) vývoz cenných papírů, zlata, stříbra, šeků, směnek, poukázek, pojištěk, vkladních knížek, akreditivů, cizích valut a československých bankovek, ohledně nichž platí ustanovení zvláštní.

Vývoz neb dovoz jakéhokoliv zboží bez příslušného povolení neb ohlášení jest zakázán, pokud není zvláštními předpisy stanoveno, že k vývozu neb dovozu určitých předmětů není třeba ani povolení ani ohlášení.

2. Uvolňovati vývozcům valuty za vyvezené zboží k nákupu v cizině pro potřebu vlastního tuzemského podniku (§ 8 nařízení ze dne 28. listopadu 1919, č. 644 Sb. z. a n., o zrušení Československé devisové ústředny a částečném uvolnění obchodu cizími platidly).

3. Podněcovati hospodárnou úpravu vývozu, dovozu a průvozu, ke kterémuž účelu může správní výbor zřizovati též zahraniční místa Komise pro zahraniční obchod.

4. Míti přehled o povolením i uskutečněném vývozu, dovozu a průvozu a k tomu cíli činiti vhodná opatření v dohodě se Státním úřadem statistickým.

5. Spolupůsobiti při přípravných pracích obchodně a celněpolitických v dohodě s obchodněpolitickou ústřednou obchodních a živnostenských komor, zemědělských rad, Ústředního svazu československých průmyslníků a dělnických komor po jich zřízení.

§ 4.

Předsednictvo zastupuje Komisi pro zahraniční obchod a vykonává její usnesení.

Správní výbor schvaluje jednací řád komise, dozírá na veškerou její činnost, určuje výši mani-

pulačních poplatků a uvolňuje vývozcům valuty (§ 3, čís. 2.). Správní výbor má právo zastavit výkon každého usnesení odbornického sboru i jeho pododborů, jakož i každé vyřízení kanceláře. Toto právo veta přísluší také každému zástupci ministerstev, předseda odbornického sboru může se však odvolat k plenu správního výboru, který se usnáší většinou svých členů s konečnou platností; při rovnosti hlasů rozhoduje mínění zástupce ministerstva obchodu, průmyslu a živností. K výkonu těchto svých úkolů zřídí správní výbor 4členný užší výbor, složený ze zástupců ministerstva obchodu a financí, Bankovního úřadu a předsednictva komise.

Odbornický sbor jest poradním sborem správního výboru a představenstva; usnáší se v plenu o zásadních otázkách všeobecného rázu a v pododbořech, ustavených za souhlasu správního výboru pro jednotlivé obory, o úpravě vývozu a dovozu v těchto oborech.

Pododbořory rozhodují v rámci všeobecných předpisů vydaných správním výborem a v rámci usnesení odbornického sboru o direktivách referentům a kanceláři pro vyřizování žádostí o povolení dovozu a vývozu. O jednotlivých žádostech usnáší se pododbořory jen v případech obzvláště důležitých a to se zatajením jmen. Předseda komise pro zahraniční obchod má právo vyhradit určité případy plnému shromáždění odbornického sboru.

Členové správního výboru mají právo účasti se všech schůzí odbornického sboru a pododbořů.

§ 5.

Dovozní a vývozní syndikáty, zřízené na základě nařízení ze dne 26. února 1919, č. 100 Sb. z. a n., tvoří, pokud jde o povolení dovozu a vývozu, pododbořory Komise pro zahraniční obchod pro obory, pro něž byly zřízeny. Za tím účelem budou doplněny správním výborem o zástupce ostatních zájmových skupin. Stran stanovení direktivy pro povolování dovozu a vývozu platí pro syndikáty tytéž předpisy jako pro ostatní pododbořory komise.

§ 6.

Pokud se vývozní a dovozní syndikáty zabývají ještě jinou působností než povolováním vývozu a dovozu (jako organizací dovozu surovin a polotovary neb organizací vývozu) jsou jejich činnost i hospodaření podrobeny dozoru Kontrolního a kompenzačního úřadu pro mezinárodní obchod.

Usnesením správního výboru mohou být touto funkcí syndikátu pověřeny i jiné pododbořory komise, při čemž platí pro ně analogicky předpisy nařízení ze dne 26. února 1919, č. 100 Sb. z. a n.

Jména zrušených syndikátů vyřčtuje se ve prospěch státní pokladny.

§ 7.

Kontrolní a kompenzační úřad pro mezinárodní obchod, jehož kompetence jest stanovena nařízením ze dne 2. dubna 1919, č. 171 Sb. z. a n., jest přičleněn ke Komisi pro zahraniční obchod jako zvláštní úřad pro veškerou kompenzační a smluvní agendu a podléhá správnímu výboru této komise.

§ 8.

Při výkonné službě Komise pro zahraniční obchod spolupůsobí obchodní a živnostenské komory a orgány finanční správy za souhlasu ministerstva financí.

§ 9.

Správní výlohy komise pro zahraniční obchod hradí se z manipulačních poplatků, jejichž výši schvaluje správní výbor a jejichž přebytek plyne do státního fondu. Náklady Kontrolního a kompenzačního úřadu pro mezinárodní obchod hradí Komise pro zahraniční obchod, pokud tyto výlohy nebudou hrazeny z vlastních příjmů Kontrolního a kompenzačního úřadu neb z pokladny státní.

§ 10.

Správní výbor Komise pro zahraniční obchod stanoví periodicky seznamy zboží, jehož dovoz, resp. vývoz jest všeobecně povolen. K vývozu, resp. dovozu těchto předmětů není třeba zvláštního povolení, nýbrž stačí jen ohlášení dovozu, resp. vývozu na předepsaných formuláři Komise pro zahraniční obchod, za jehož ověření (§ 3, čís. 1) strana zaplatí předepsaný manipulační poplatek. Ověřené ohlášení platí stejně jako vývozní, resp. dovozní povolení a nutno je proto přiložit k průvodním listinám zásilek.

§ 11.

Přestupky § 3, bod 1., tohoto nařízení, zejména vývoz a dovoz bez povolení, resp. ohlášení a vědomě nesprávné údaje v žádostech o povolení neb ohlášení dovozu a vývozu, jakož i falšování údajů v povoleních a ověřených ohlášeních vývozu a dovozu stíhají se politickými úřady tresty uvedenými v § 2 zákona ze dne 24. července 1917, č. 307 ř. z., bez tímy případného trestního stíhání soudního neb důchodkového.

§ 12.

Ke kontrole údajů v žádostech o povolení neb ohlášení vývozu a dovozu má Komise pro zahraniční obchod a její orgány právo vyžádati si nahlédnutí do knih a obchodní korespondence.

Právo kontroly, zda užito bylo dovezeného zboží k účelům označeným v žádosti za dovozní povolení, vyhrazeno jest ministerstvu obchodu v dohodě s event. účastněnými ministerstvy. Kontrolu kompenzačních a zahraničních obchodů

provádí Kontrolní a kompenzační úřad pro mezinárodní obchod; správní výbor může žádati od stran záruku za skutečné provedení kompenzací.

§ 13.

Den, kdy nařízení nabude účinnosti, určí ministr obchodu vyhláškou ve Sbírce zákonů a nařízeních, v „Pražských Novinách“ a „Úradných Novinách“. Po dobu, než se ustaví nově jmenovaný odbornický sbor a představenstvo komise, zůstávají v činnosti dosavadní orgány Československé vývozní a dovozní komise a vývozních a dovozních syndikátů. Provedením tohoto nařízení je pověřen ministr obchodu v dohodě se súčasnými ministry.

Švehla v. r., v zast. min. předsedy.

Sonntág v. r.	Prášek v. r.
Dr. Veselý v. r.	Dr. Winter v. r.
Habrman v. r.	Dr. Heidler v. r.
Staněk v. r.	Dr. Franke v. r.
Klofáč v. r.	Hampl v. r.

Houdek v. r.

Čís. 646.

Nařízení vlády republiky Československé ze dne 9. prosince 1919,

**kterým se zakazuje používání vajec k výrobě
cukrových výrobků a vaječného koňaku.**

Na základě zákona ze dne 24. července 1917, č. 307 ř. z., a uher. zák. čl. LXIII z roku 1912 a L z roku 1914, nařizuje se:

§ 1.

Používání vajec v cukrárnách, jakož i k výrobě cukrových výrobků vůbec a vaječného koňaku se zakazuje.

§ 2.

Přestoupení tohoto nařízení trestá se pokutou až do 20.000 K nebo vězením až do 6 měsíců. Kromě toho může býti odňato živnostenské oprávnění na určitý čas nebo vůbec. Odvolání proti trestu peněžitému nemá odkladacího účinku.

§ 3.

Toto nařízení nabývá účinnosti dnem vyhlášení a platí pro celé území republiky Českoslo-

venské; jeho provedením pověřuje se ministr pro zásobování lidu.

Tusar v. r.

Švehla v. r.	Klofáč v. r.
Sonntág v. r.	Dr. Winter v. r.
Dr. Veselý v. r.	Dr. Heidler v. r.
Habrman v. r.	Dr. Hodža v. r.
Staněk v. r.	Dr. Franke v. r.
Prášek v. r.	Hampl v. r.

Houdek v. r.

Čís. 647.

Nařízení vlády republiky Československé ze dne 9. prosince 1919,

**jmž se mění nařízení vlády ze dne 18. listopadu
1919, č. 615 Sb. z. a n., týkající se zřízení „Slezské
zemědělské rady“.**

Na základě zákona ze dne 24. července 1917, č. 307 ř. z., nařizuje se:

Článek I.

Ustanovení § 2, odst. 2 a § 5 tohoto nařízení se pozměňují a budou příště zníti takto:

§ 2. odst. 2.

Presidium skládá se ze dvou presidentů, jež jmenuje ministr zemědělství.

Oba presidenti se střídají v úřadování.

§ 5.

Zemědělskou radu zastupuje úřadující prezident.

Článek II.

Nařízení toto nabývá účinnosti dnem vyhlášení a provéstí je přísluší ministru zemědělství.

Tusar v. r.

Švehla v. r.	Klofáč v. r.
Sonntág v. r.	Dr. Winter v. r.
Dr. Veselý v. r.	Dr. Heidler v. r.
Habrman v. r.	Dr. Hodža v. r.
Staněk v. r.	Dr. Franke v. r.
Prášek v. r.	Hampl v. r.

Houdek v. r.